

εἶσαι τόσον τρομασμένη, ποῦ φοβοῦμαι νὰ σὲ βλέπω·
πές μου, τί κακὸν συμβαίνει, καὶ τί ἤκουσας, νὰ 'ξεύρω.

2. «Ἡ δὲ γραῖα στικτὴ ὄρνις ὀδηγήθη τὸν καὶ μὲν της,
«Ἡ καρδιά μου, φίλον τέκνον, καλεῖται ἀπὸ τὴν λύπην,
«καὶ ἡ γειτονειὰ μας ὅλην τρεμουλίζει ἀπ' τὸν φόβον,
«γιατὶ αὐριοι θὰ ἔλθουν πολλοὶ φίλοι νὰ γλεντίσουν.»

3. «ὦ, χαρὰ μου! Τί ὠραῖα! ἀπεκρίθη τὸ ὄρνιθι·
«θῶχουμεν λοιπὸν παιγνίδια καὶ πολλὰς διασκεδάσεις,
«καὶ ἐγὼ στὰ χέρια ὧλων θὰ πετῶ καὶ θὰ χορεύω·
«ὁ δὲ κοῦκος τὸ γνωρίζω, μ' ἀγαπᾷ γιὰ τ' εἶμ' ὠραῖο.»

4. «Αὐτὴ σου ἡ ὠραιότης καὶ ἡ ζηλευτὴ παχύτης,
«τέκνον μου, δὲν θὰ τὸ κρύψω, εἶναι ὅπου μὲ συγχύζουν,
«εἰς τὰς χάrais, ποῦ καυχίεσαι εἶν' ὁ κίνδυνός σου ὅλος
«καὶ τὰ φυσικά σου δῶρα εἶναι ὅπου μὲ σκοτίζουν.» Λ.

Φακίρης ἐκτελὼν ἔργα αὐτοδικαιώσεως.

Ἐν Ἰνδία καὶ ἐν Κίνᾳ καὶ ἐν γένει εἰς πάσας
τὰς εἰδωλολατρικὰς χώ-
ρας, ὅπου δυστυχῶς τὸ
Εὐαγγέλιον εἰσέτι δὲν
ἐφώτισε τὰς ἐσκοτισμέ-
νας διανοίας τῶν ἀν-
θρώπων, οἱ ἄνθρωποι
καταφεύγουν εἰς διά-
φορα μέσα αὐτοδικαιώ-
σεως, ἰδίως εἰς σωμα-
τικὰς κακουχίας, ἐλπί-
ζουν δὲ ὅτι διὰ τῶν
τοιούτων θέλουν ἐξιλε-
ῶσαι τὸν Θεὸν ἵνα συγ-
χωρηθοῦν αἱ ἀμαρτίαι
των.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ θεοσεβῆ τινα Ἰνδὸν
κοιτόμενον ἐπὶ κλίνης ἐκ καρφίων ὀξέων, πολλὰ τῶν
ὀπίων εἰσέρχονται εἰς τὴν σάρκα του καὶ προξενοῦν
δριμεῖς πόνους, ἐκτὸς τοῦ αἵματος, τὸ ὅποιον ἐκρέει
ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῶν.

Πολλάκις δὲ μένουν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐπὶ πολ-
λὰς ἡμέρας, ἕως οὗ αἱ πληγαὶ ἄρχονται νὰ βρωμοῦν,
οὐχὶ δὲ σπανίως ἐπέρχεται καὶ γάγγραινα καὶ ἀπο-
βνήσκουν.

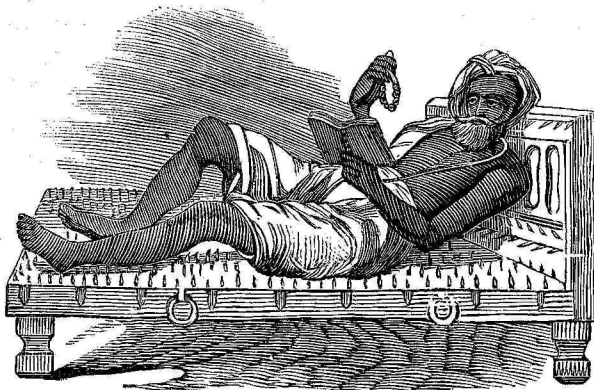
ΤΟ ΛΕΥΚΟΝ ΡΟΔΟΝ.

Σ' ὠραῖον κήπον ἐν μέσῳ κρίνων
Υπάρχει ρόδον ἄγρον λευκόν
Καὶ εὐωδίαν στὰ πέριξ χύνον
Τέρπει ἀσθήσεις καὶ ὀφθαλμόν.

Οἱ τοιοῦτοι θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἄγιοι καὶ
πάντες τρέχουν νὰ λάβουν μέρος ἐκ τοῦ ἐπενδύτου
των, ἢ ἐκ τοῦ αἵματος, ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ πόου, τὸ ὅποιον
ῥεεῖ ἐκ τῶν πληγῶν των, διότι τὸ θεωροῦν ὡς φυλα-
κτήριον! Ταλαίπωροι ἄνθρωποι! ποῖαν καὶ πόσῃ ἀνάγ-
κῃ ἔχουσι τοῦ φωτὸς τοῦ Εὐαγγελίου!

— Τὸ ἐξῆς εἶναι ἀπόσπασμα ἐκ φυλλαδίου τινὸς
μεταφρασθέντος ἐκ τοῦ Κινεζικοῦ, ἱχλιᾶδες ἀντιτύ-
πων τοῦ ὁποίου διανέμονται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν
τῶν συνόρων τῆς Κίνας, πρὸς διέγερσιν τοῦ λαοῦ εἰς
μῖσος τῶν ξένων.

«Οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν ἀνέχουσιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον
γένος, ἀλλ' εἶναι τὸ γέννημα πιθήκων καὶ χηνῶν.
Τὸ ἐξωτερικόν των εἶναι ὡς τὸ τῶν πιθήκων, τὰ δὲ
ἔθνη των ὡς τὰ τοῦ Διαβόλου. Διὰ τοῦτο ὀνομάζονται
Υἱοὶ-Κουίτς, ἥτοι «Διάβολοι τῆς Εὐρώπης!» Τὸ γέ-
νος τοῦτο τῶν βαρβάρων οὔτε Οὐρανὸν λατρεύουσιν
οὔτε Γῆν, δὲν τιμῶσι τὰ πνεύματα, οὐδὲ σέβονται τοὺς
προγόνους, ἀλλ' ὡς κύ-
νες καὶ χοῖροι συζητοῦσι
μόνον περὶ «ισότητος»
καὶ οὔτε τὴν ἐλαχίστην
ιδεάν ἔχουσι περὶ τῆς
κοινωνικῆς ἱεραρχίας.
Δὲν διακρίνουσι πατέρα
καὶ υἱόν, βασιλέα καὶ
δοῦλον. Οἱ περιδότηοι
ἐκεῖνοι Ἕλληες μάλι-
στα ποῖοι εἶναι; Μι-
κρά τις φυλὴ, κεκλει-
σμένοι εἰς χώραν οὐχὶ
μεγαλειτέραν τῆς πα-
λάμης ἀνδρός! Ἄρχον-

Φακίρης ἐκτελὼν ἔργα αὐτοδικαιώσεως.

ται δὲ ὑπὸ θηλέων καθὼς καὶ ὑπ' ἀρρένων, οἱ δὲ ὀ-
πίκοι εἶναι κατὰ τὸ ἡμισυ ζῶα!»

Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ φυλλαδίᾳ ἐξηγεῖται πῶς τοιοῦτοι
βάρβαροι ἠδυνήθησαν νὰ ἐφεύρωσι τοὺς σιδηροδρό-
μους, τὰ ἀτμόπλοια, τὰ ὥρολόγια κτλ. διὰ τῆς ὑπο-
θέσεως ὅτι κρυφίως τρώγουσι τὸν μυελὸν τῶν Κινε-
ζικῶν παιδιῶν, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς τροφῆς ἀρβούναι τὴν
σοφίαν καὶ ἐπιδειξιότητά των.

Ἡ ἀθώότης εἶν' ἡ στολὴ του
Κ' ἡ καλλονὴ του ἡ νεαρά
Κόσμημα εἶναι λαμπρὸν τοῦ κήπου
Καὶ τῶν ἀνθέων πολλὴ χαρά.

Τὸ ρόδον τοῦτο σὺ, κόρη, εἶσαι,
Ρόδον ὠραῖον μαγευτικόν,